

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Til det ærede Medlem Hr. Bomholt vil jeg sige, at et vejledende Udkast til Reglement for Herberger og Arbejdshjem findes i den Kommissionsbetænkning, som blev afgivet i sin Tid. Hvis dette Udkast til Reglement ændres i Overensstemmelse med Lovforslaget, saaledes som det nu formentlig gennemføres her, vil det efter Ministeriets Opfattelse være et fortræffeligt Udkast til Vejledning for Amtsudvalgene.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit talte om det aabne Hjerte, de aabne Døre, den udstrakte Haand og Fristedet, hvor man ikke maa have Spioncentral, men hvor de unge eller ældre, som kommer der, skal være fuldstændig sikrede imod, at man overhovedet spørger dem ud eller undersøger deres Forhold. Det ærede Medlem var derfor ikke nogen Tilhænger af det Kartoteksystem, som jeg lægger saa megen Vægt paa. Det samme mener det ærede Medlem Hr. Vesterager.

Jeg vil gerne i den Anledning sige følgende: Kan man overhovedet forsvare at opretholde Fristeder i den Forstand, at Hjemmenes Ledere overhovedet ikke maa vide, hvad det er for Gæster, der kommer inden for Hjemmets Døre? Forudsætningen for de to ærede Medlemmers Standpunkt er nemlig, at man overhovedet ikke maa spørge. Hvor megen Ødelæggelse af Ungdom vil der ikke finde Sted, hvis man til Bunds gennemfører dette tilsyneladende saa kristeligt-kærligt indstillede Standpunkt! I Praksis lader det sig ikke gennemføre af forstandige Mennesker, der kender til de mange store Farer, der lurar paa den ubefæstede Ungdom, der kommer fra Hjem rundt omkring fra Land og By og kommer ind paa saadanne Herberger, skal færdes der og paavirkes af de Gæster, som de skal bo sammen med her.

Det, der er Hensigten og Formaålet, er ikke, at der skal føres et Kartotek over alle dem, der kommer ind som Gæster i Herbergerne, for det vilde være fuldkommen urimeligt. Men naar man i et Hjem faar Sikkerhed for, at en eller anden af Gæsterne i seksuel Henseende vil virke ødelæggende paa de unge, ubefæstede, der kommer derind, saa maa det for os alle være en Pligt at faa hans Navn noteret op og rundsendt til alle de Hjem, der findes, og hvor en saadan ellers kan slippe ind i Fristedet og faa Lov til at fortsætte sin ødelæggende Gerning.

Menneskeligt set ved jeg, mit Standpunkt er det rigtige. Og jeg kan sige her i

Anledning af det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits Bemærkninger om den kortfattede Landstingsbetænkning, at der i Landstingsudvalget var fuldkommen Enighed om, at den Nytte, vi kan have af Kartoteket, bør vi ved det Samarbejde, der skal skabes mellem de Hjem, der her er Tale om, sørge for at faa tilvejebragt.

Det lyder saa meget kønt — og jeg skal slet ikke underkende de gode Motiver fra de to ærede Medlemmers Side — dette med Fristedet, men der er her visse Omraader, hvor man ikke kan skabe Fristeder; man kan ikke skabe Fristeder for Demoralisation af den Ungdom, som kommer ud paa de Hjem, som der her er Tale om, og det maa vi i Fællesskab være klar over, at den Kontrol maa vi have, som ligger i, at vi fører Kartotek ikke over Alverdens Mennesker, der vandrer ud og ind paa de Hjem, men kun over dem, som man er sikker paa kan øve demoraliserende Indflydelse paa Ungdommen, og gør det saaledes, at kun Hjemmenes Ledere kender Oplysningerne om de paagældende og er i Stand til ved Placering af de paagældende at tage Hensyn dertil. Der er ingen, der ønsker, at man skal jage vedkommende ud i Landevejgrøften igen, men man skal ved Behandlingen og Tilsynet med netop ham være i Stand til at forhindre, at han øver sin ødelæggende Gerning inden for et saadant Hjem.

Det har været Forudsætningen for mit Standpunkt ved Oprettelse af Kartoteker. Jeg hører ikke til dem, der ønsker, at vi skal have Kartoteker over Alverdens Ting blot for at give Penge ud til Kartoteker — dertil skal man bruge det mindst mulige. Men der er Omraader, hvor det af Hensyn til Ungdommen er en bydende Nødvendighed, at de Værter, der sidder omkring i Hjemmene, kender de Elementer, der kommer ind ad Døren, og dertil benytter man saadanne Kartoteker.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit vilde gerne have, at jeg her i dette høje Ting skulde begynde under Forhandlingen at skrive den Betænkning, som Landstingsudvalget ikke har ønsket at skrive. Det ærede Medlem vil forstaa, at jeg som Medlem af det andet høje Ting med al den Respekt, jeg har netop for den Form, hvorunder man arbejder der, ikke mindst i Henseende til Betænkningens Udarbejdelse, ikke vil kunne indlade mig paa her at give mig til at skrive en Betænkning, som man ikke har ønsket at skrive i det andet høje Ting. Jeg kan oplyse, at der naturligvis er afholdt Samraad, og at nøjagtig samme Problemer, som det ærede Medlem har